

Załącznik nr 2.

WYKAZ BUDYNKÓW, W KTÓRYCH LOKALE MOGĄ BYĆ PRZEWŁASZCZONE NA RZECZ SPÓŁDZIELNI

Lp.	Położenie budynku	Nazwa spółdzielni
1	Warszawa, ul. 3 Maja 2	Spółdzielnia Budowlano-Mieszkaniowa „Domy Spółdzielcze”
2	Warszawa, ul. Czerwonego Krzyża 11	Spółdzielnia Budowlano-Mieszkaniowa „Domostwo”
3	Warszawa, ul. Cieszkowskiego 1/3	Nauczycielska Spółdzielnia Budowlano-Mieszkaniowa
4	Warszawa, al. Niepodległości 210, 212 i 214	Spółdzielnia Budowlano-Mieszkaniowa „Ognisko”
5	Warszawa, ul. 3 Maja 14	Spółdzielnia Budowlano-Mieszkaniowa „Pewność”
6	Warszawa, ul. Filtrowa 75	Spółdzielnia Budowlano-Mieszkaniowa „Filtrowa” d. „Stary Dom”
7	Warszawa, ul. Górnośląska 16	Ujazdowska Spółdzielnia Budowlano-Mieszkaniowa
8	Warszawa, ul. Inwalidów 4-6-8	Mieszkaniowe Stowarzyszenie Spółdzielcze „Żoliborz”

Załącznik nr 3.

WYKAZ BUDYNKÓW OBEJMUJĄCYCH LOKALE, KTÓRYCH WŁAŚCICIELE MOGĄ UTWORZYĆ SPÓŁDZIELNIĘ I PRZEWŁASZCZYĆ LOKALE NA JEJ RZECZ

Lp.	Położenie budynku	Nazwa spółdzielni, która dokonała przewłaszczenia lokali
1	Warszawa, ul. Górnośląska 20	Spółdzielnia Budowlano-Mieszkaniowa Pracowników P.K.O.
2	Warszawa, ul. Rudawska 3	Urzędnicza Spółdzielnia Budowlano-Mieszkaniowa „Spójnia”
3	Warszawa, ul. Grójecka 13	Spółdzielnia Budowlano-Mieszkaniowa Profesorów Wolnej Wszechnicy Polskiej
4	Warszawa, ul. Grójecka 45	Pierwsza Spółdzielnia Budowlano-Mieszkaniowa Organizacji Inteligencji Polskiej

407

ZARZĄDZENIE Nr 69 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 13 grudnia 1965 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie wynagradzania sołtysów za inkaso podatków i innych należności finansowych od mieszkańców wsi.

Na podstawie art. 79 ust. 5 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1963 r. Nr 29, poz. 172) oraz § 13 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 marca 1958 r. w sprawie zasad i trybu wyborów, zakresu działania oraz praw i obowiązków sołtysa (Dz. U. z 1958 r. Nr 15, poz. 67 i Nr 48, poz. 237, z 1960 r. Nr 32, poz. 178 oraz z 1962 r. Nr 42, poz. 200) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu nr 3 Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 1963 r. w sprawie wynagradzania sołtysów za inkaso podatków i innych należności finansowych od miesz-

kańców wsi (Monitor Polski Nr 8, poz. 37) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 1. 1. Sołtysi otrzymują wynagrodzenie za inkaso bieżących i zaległych należności pieniężnych od mieszkańców wsi. Wynagrodzenie przysługuje od kwot zainkasowanych przez sołtysów osobiście z tytułu wszystkich należności objętych inkasem.

2. Oprócz wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, soltysowi przysługuje wynagrodzenie od dobrowolnych wpłat dokonanych przez mieszkańców wsi bezpośrednio do kasy gromadzkiej rady narodowej z tytułu zobowiązania pieniężnego, w rozumieniu ustawy o rozszerzeniu uprawnień gromadzkich rad narodowych w zakresie podatkowym oraz o usprawnieniu w gromadach wymiaru i poboru podatków i innych należności pieniężnych. Przepis powyższy nie ma zastosowania, jeżeli praca soltysa na odcinku inkasa w miesiącu, za który dokonywana jest wypłata wynagrodzenia, była — według oceny prezydium gromadzkiej rady narodowej — niedostateczna.

3. Wynagrodzenie obliczone w stosunku procentowym od kwot zainkasowanych (ust. 1) i od kwot dobrowolnych wpłat (ust. 2) nie może przekroczyć w skali województwa średnio:

1) w województwach bydgoskim, gdańskim, katowickim, krakowskim, opolskim, poznańskim i rzeszowskim — 1,6%,

2) w województwach łódzkim, lubelskim, wrocławskim i zielonogórskim — 2,1%,

3) w województwach kieleckim, olsztyńskim, szczecińskim i warszawskim — 2,6%,

4) w województwach białostockim i koszalińskim — 3%,";

2) skreśla się §§ 4 i 5;

3) dotychczasowy § 6 oznacza się jako § 4. Paragraf ten otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 4. Niezależnie od określonego w paragrafach poprzedzających wynagrodzenia za inkaso soltysi otrzymują dodatkowe wynagrodzenie w wysokości 5% od zainkasowanych przez nich osobiście kwot zaległości z tytułu zobowiązania pieniężnego za lata poprzedzające rok, w którym nastąpiła wypłata.”;

4) dotychczasowe §§ 7, 8 i 9 otrzymują nową kolejną numerację §§ 5, 6 i 7.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1966 r., z tym że będzie miało zastosowanie po raz pierwszy do wynagrodzeń wypłaconych za miesiąc styczeń 1966 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

408

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW

z dnia 14 grudnia 1965 r.

w sprawie zbytu wyrobów przemysłu terenowego w roku 1966.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz § 2 uchwały nr 170 Rady Ministrów z dnia 10 maja 1957 r. w sprawie zbytu wyrobów niektórych jednostek organizacyjnych przemysłu terenowego (Monitor Polski Nr 51, poz. 318), w związku z § 13 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz. U. Nr 58, poz. 270), oraz § 1 zarządzenia nr 21 Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 lutego 1959 r. w sprawie zlecenia Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów czasowego wykonywania niektórych uprawnień Prezesa Rady Ministrów (Monitor Polski Nr 17, poz. 73) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Państwowe przedsiębiorstwa przemysłu terenowego i spółdzielnie pracy zrzeszone w wojewódzkich związkach spółdzielni pracy obowiązane są wytwarzane przez siebie w ramach planu artykuły wymienione w wykazie, stanowiącym załącznik do zarządzenia, oferować do zakupu jednostkom wymienionym w wykazie lub przez nie wskazanym.

2. Ilekroć jest mowa w zarządzeniu o przedsiębiorstwach, rozumie się przez to państwowe przedsiębiorstwa przemysłu terenowego i spółdzielnie pracy zrzeszone w wojewódzkich związkach spółdzielni pracy.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwa obowiązane są oferować do zakupu wytworzone przez siebie ponad plan roczny artykuły wymienione w części A wykazu pod lp. 1, 3—8 oraz 16—20, a w części B wykazu pod lp. 1, 3—8 oraz 11—15 jednostkom wymienionym w wykazie lub przez nie wskazanym.

2. Przedsiębiorstwa rozporządzają pozostałymi artykułami wytworzonymi przez siebie ponad plan roczny, wymienionymi w wykazie, w sposób następujący:

1) 50% artykułu wymienionego w części A pod lp. 2 oraz w części B wykazu pod lp. 2 powinny zaoferować do zakupu jednostkom wymienionym w wykazie lub przez nie wskazanym.

2) 50% artykułu wymienionego w części A pod lp. 2 oraz w części B wykazu pod lp. 2 mogą zbywać dowolnie wybranym jednostkom gospodarki uspołecznionej lub bezpośrednim odbiorcom.

3) artykuły wymienione w części A wykazu pod lp. 9—15 oraz w części B wykazu pod lp. 9 i 10 mogą zbywać dowolnie wybranym jednostkom gospodarki uspołecznionej lub bezpośrednim odbiorcom.

§ 3. 1. W razie nieprzyjęcia przez właściwą jednostkę zbytu lub jednostkę przez nią wskazaną oferty, o której mowa w § 1 i § 2, w terminie w niej określonym, nie krótszym jednak niż 14 dni od dnia złożenia oferty, przedsiębiorstwo może zbyć wyprodukowane artykuły dowolnej państwowej jednostce organizacyjnej lub spółdzielni.

2. Artykuły, na które brak nabywców wśród państwowych jednostek organizacyjnych lub spółdzielni, mogą być sprzedawane rzemieślnikom, innym wytwórcom nie uspołecznionym lub bezpośrednim odbiorcom, wyłącznie na cele produkcyjne i na wykonywanie usług lub potrzeby własnego gospodarstwa bez prawa odsprzedaży z zyskiem. Przed zawarciem umowy należy żądać od nabywcy złożenia oświadczenia na piśmie, do jakich celów artykuł zostaje nabyty, i uprzedzić go o odpowiedzialności karnej za wprowadzenie artykułu do obrotu (art. 9 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia — Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244).

§ 4. W razie gdy jednostka nadrzędna stwierdzi, że plan kwartalny ustalony został we właściwej wysokości, przepis § 2 ust. 2 pkt 3 stosuje się odpowiednio do produktów wytworzonych ponad plan kwartalny.